

РЕШЕНИЕ

№ 345

гр. Плевен, 09.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и първа година
в следния състав:

Председател: ЕКАТЕРИНА Т. ГЕОРГИЕВА-
ПАНОВА

Членове: МЕТОДИ Н. ЗДРАВКОВ
ЖАНЕТА Д. ГЕОРГИЕВА

като разгледа докладваното от ЖАНЕТА Д. ГЕОРГИЕВА Въззивно
гражданско дело № 20214400500795 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 435 ал. 2 т. 6 от ГПК.

Плевенският окръжен съд е сезиран с жалба от длъжника С. Д. П.
против действията на ЧСИ Ц.Н., рег. № 756 по описа на КЧСИ с район на
действие ОС – Плевен по изпълнително дело № 20147560400025/2014 г. по
описа на ЧСИ, изразяващи се в издаване на поставление на 31.08.2021 г. за
отказ за прекратяване на изпълнителното производство на основание чл. 433
ал. 1 т. 8 от ГПК.

В жалбата се твърди, че жалбоподателката е поискала от ЧСИ по
посоченото изпълнително дело да го прекрати на основание чл. 433 ал. 1 т. 8
от ГПК, но е получила обжалваното постановление, което според нея е
неправилно и незаконосъобразно. В жалбата се твърди, че по молба с вх. №
1201/07.10.2013 г. на вискателя „*****“ ЕАД е присъединен
изпълнителен лист от 07.12.2012 г., издаден по ч.гр.д. № 4059/2012 г. по описа
на ПлРС срещу длъжника С. Д. П. и в молбата липсва възлагане на действия
на ЧСИ по реда на чл. 18 от ЗЧСИ. Твърди се, че с молби от 04.12.2017 г. и
27.03.2017 г. вискателят е поискал проучване на секвестрируемите трудови
доходи и наличие на новоразкрити банкови сметки на длъжниците, но в тези

молби не се съдържат искания за прилагане на конкретен изпълнителен способ и извършване на валидни изпълнителни действия. Твърди се, че на 23.07.2019 г. е наложен запор върху банковите сметки на длъжника С. Д. П. в „Юробанк България“ и „*****“ ЕАД, но от този момент до 23.07.2021 г. са изминали повече от 2 години, през които не са извършвани изпълнителни действия по искане на вискателя, поради което считано от 21.07.2021 г. е настъпила перемция по смисъла на чл. 433 ал. 1 т. 8 от ГПК. Твърди се, че изпълнителни действия са извършвани след тази дата, но те нямат правно значение. Наред с това се излагат доводи за незаконосъобразното образуване на изпълнителното дело срещу този длъжник по следните съображения: Твърди се, че изпълнителното дело е образувано на 14.10.2011 г. пред ЧСИ П.Д., рег. № 755 по описа на КЧСИ с район на действие ОС – Плевен като изпълнително дело № 20117550400596/2011 г. по описа на ЧСИ по изпълнителен лист, издаден в полза на вискателя „*****“ ЕАД против длъжника П.П., в който изпълнителен лист С. Д. П. не фигурира като длъжник. Твърди се, че същата е съсобственик на длъжника по отношение на недвижими имоти, изнесени на публична продажба. Твърди се, че именно по това изпълнително дело вискателят е поискал присъединяване като кредитор въз основа на изпълнителния лист, издаден ч.гр.д. № 4059/2012 г. по описа на ПлРС по отношение на С. Д. П. без да са налице основанията на чл. 456 ал. 1 от ГПК, тъй като до този момент С. Д. П. не е длъжник в изпълнителното производство. Твърди се, че след това по молба на вискателя от 19.12.2013 г. изпълнителното дело е прехвърлено на ЧСИ Ц.Н., рег. № 756 по описа на КЧСИ с район на действие ОС – Плевен и образувано като изпълнително дело № 20147560400025/2014 г. по описа на ЧСИ. Твърди се, че и по двете изпълнителни дела по отношение на длъжника С. Д. П. процедурата по чл. 418 от ГПК не е изпълнена и покана за доброволно изпълнение не ѝ е връчвана. Според длъжника ЧСИ е извършил незаконосъобразно присъединяване на длъжник в нарушение на императивната разпоредба на чл. 456 ал. 1 от ГПК и всички извършени спрямо този длъжник изпълнителни действия са незаконосъобразни.

Иска се от окръжния съд да постанови решение, с което да отмени постановлението на ЧСИ Ц.Н., рег. № 756 по описа на КЧСИ с район на действие ОС – Плевен по изпълнително дело № 20147560400025/2014 г. по описа на ЧСИ за отказ да прекрати изпълнителното дело на основание чл. 433

ал. 1 т. 8 от ГПК като незаконосъобразно.

По делото не е депозиран писмен отговор на жалбата по реда на чл. 436 ал. 3 от ГПК от вискателя „*****“ ЕАД.

От мотивите на ЧСИ Ц.Н., рег. № 756 по описа на КЧСИ с район на действие ОС – Плевен по реда на чл. 436 ал. 3 от ГПК се установява становището му за неоснователност на жалбата. Посочва се, че изпълнителното дело е образувано по молба на вискателя „*****“ ЕАД пред ЧСИ П.Д., рег. № 755 по описа на КЧСИ с район на действие ОС – Плевен като изпълнително дело № 20117550400596/2011 г., след което по молба на вискателя е продължено от ЧСИ Ц.Н. и на 15.01.2014 г. образувано като изпълнително дело № 20147560400025/2014 г. по описа на ЧСИ. Посочва се, че по изпълнителното дело е присъединен изпълнителен лист от 07.12.2012 г., издаден по ч.гр.д. № 4059/2012 г. по описа на ПлРС срещу длъжника С. Д. П., в качеството на ипотекарен длъжник. Посочва се, че според ЧСИ за периода от 23.07.2019 г. до 23.07.2021 г. не е настъпила перемция, тъй като по изпълнителното дело има депозирани множество молби от вискателя „*****“ ЕАД за насрочване на публична продажба. В мотивите се изброяват извършени действия по молба на вискателя през периода 28.09.2017 г. – 20.03.2019 г., които като неотнормирани не следва да бъдат преповтаряни от съда. Посочва се, че на 17.10.2019 г. и 20.11.2019 г. са депозирани молби от вискателя с искания за налагане на запови върху трудово възнаграждение и новоразкрити банкови сметки на длъжника, както и налагане на възбрана при установяване на имущество на длъжника. Посочва се, че с молба от 12.08.2021 г. вискателят е поискал справка за новоразкрити банкови сметки на длъжника и със заповорно съобщение от 23.08.2021 г. ЧСИ е наложил заповор върху банкова сметка на длъжника в „Първа инвестиционна банка“ ЕАД. Посочва се също, че с молбата за образуване на изпълнителното дело вискателят е предоставил на ЧСИ правомощия по реда на чл. 18 от ЗЧСИ. Излага се становище за недопустимост на останалите оплаквания на длъжника извън тези по чл. 433 ал. 1 т. 8 от ГПК.

Окръжният съд като прецени изложените в жалбата оплаквания и приложените към изпълнителното дело доказателства, приема за установено следното:

Установява се от представеното по настоящото дело в препис

изпълнително дело № 20147560400025/2014 г. по описа на ЧСИ Ц.Н., рег. № 756 при КЧСИ с район на действие ПОС, че същото е образувано на 15.01.2014 г. след като по молба на вискателя „*****“ ЕАД, гр. София образуваното изпълнително дело № 20117550400596/2011 г. по описа на ЧСИ П.Д., рег. № 755 при КЧСИ с район на действие ПОС е прехвърлено на ЧСИ Ц.Н..

Установява се, че изпълнително дело № 20117550400596/2011 г. по описа на ЧСИ П.Д. е образувано по молба на вискателя „*****“ ЕАД, гр. София против длъжника П. Б. П. въз основа на изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д. № 5915/2011 г. по описа на ПлРС въз основа на влязла в сила заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК, в която е посочено, че вземането произтича от договор за кредит от 27.05.2008 г.. Установява се от молбата за образуване на изпълнителното дело, че със същата на ЧСИ са възложени правомощия по чл. 18 от ЗЧСИ. Установява се от представения по същото изпълнително дело нотариален акт № 118 том II рег. № 3141 дело № 243/2008 г. по описа на нотариус Р.И., рег. № 083 при НК и район на действие ПлРС за учредяване на договорна ипотека от 27.05.2007 г., че П. Б. П. и съпругата му С. Д. П. като ипотекарни собственици на недвижими имоти на УПИ в с. ***** и апартамент в гр. Плевен, *****, подробно описани в нотариалния акт, са учредили договорна ипотека върху всеки от имотите за обезпечение на банков кредит в размер на 67 000 евро, отпуснат в полза на П. Б. П. по договор от 27.05.2008 г.. Установява се, че на 25.11.2011 г. на С. Д. П. в качеството на ипотекарен длъжник е връчено съобщение за насрочване на опис и оценка на недвижимите имоти по отношение на които е учредена договорна ипотека с цитирания по-горе нотариален акт. Установява се, че с влязло в законна сила на 25.10.2012 г. постановление за възлагане на недвижим имот ЧСИ Д. е възложил на купувач собствеността върху един от ипотекираните имоти – апартамент № 38 в гр. Плевен, *****, *****. Установява се, че с влязло в законна сила на 19.11.2012 г. постановление за възлагане на недвижим имот ЧСИ Д. е възложил на купувач собствеността върху втория от ипотекираните имоти – УПИ с площ 1 270 кв.м. в с. *****.

Установява се, че с молба вх. № 1201/07.10.2013 г. на вискателя „*****“ ЕАД, гр. София е поискано да присъедини към изпълнителното

дело изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д. № 4059/2012 г. по описа на ПлРС срещу длъжника С. Д. П.. В същата молба е поискано да се насрочи публична продан на ипотекирания от ипотекарните длъжници П.П. и С.П. имот в с. ***** с площ 1 260 кв.м.. Установява се, че този изпълнителен лист е издаден на 07.12.2012 г. въз основа на влязла в сила заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК, в която е посочено, че вземането произтича от договор за кредит от 17.11.2006 г.. Установява се, че вземането по кредита, отпуснат на длъжника С.П. е обезпечено със законна ипотека, вписана в полза на вискателя „*****“ ЕАД, гр. София на 17.11.2006 г. в СВ при ПлРС върху УПИ с площ 1 270 кв.м. и 1 260 кв.м. в с. *****, предмет на принудително изпълнение по изпълнителното дело.

Установява се, че без да връчи покана за доброволно изпълнение на длъжника С.П. ЧСИ Д. е насрочил публична продан на ипотекирания недвижим имот в с. ***** с площ 1 260 кв.м., за което длъжника е уведомена на 13.11.2013 г..

Установява се, че след образуване на изпълнително дело № 20147560400025/2014 г. по описа на ЧСИ Ц.Н. срещу длъжниците П.П. и С.П. ЧСИ е насрочвал шест пъти публична продан на третия ипотекиран от тях недвижим имот – УПИ в с. ***** с площ 1 260 кв.м. и с влязло в законна сила на 11.09.2017 г. постановление за възлагане на недвижим имот ЧСИ е възложил на купувач собствеността върху този имот.

Установява се, че след 11.09.2017 г. по изпълнителното дело вискателят е депозирал следните молби до ЧСИ с посочване на изпълнителен способ: молба с вх. № от 04.12.2017 г. за изискване на справка за банкови сметки на длъжника П.П. и при установяване на такива налагане на запор /л.470/, молба с вх. № от 27.03.2018 г. за изискване на справка за банкови сметки на длъжника С.П. и при установяване на такива налагане на запор /л.485/, молба с вх. № 07.02.2019 г. за налагане на възбрана върху недвижими имоти в. *****, собственост на длъжника С.П. /л.494/, молба с вх. № от 13.03.2019 г. за изискване на справки за банкови сметки, трудовите възнаграждения и МПС на длъжниците и при установяване на такива налагане на запор /л. 511/, молба с вх. № от 17.10.2019 г. за налагане на запор върху трудовото възнаграждение на длъжника С.П. /л. 562/, молба с вх. № от

20.11.2019 г. за изискване на справки за банкови сметки, недвижими имоти и МПС на длъжника С.П. и при установяване на такива налагане на заповест и възбрана /л. 568/, молба с вх. № от 12.08.2021 г. за изискване на справки за банкови сметки, трудови възнаграждения и МПС на длъжниците и при установяване на такива налагане на заповести /л. 592/.

Установява се, че по изпълнителното дело неколkokратно са налагани заповести върху банкови сметки или трудовите възнаграждения на длъжниците /арг. заповестни съобщения изх. № от 07.12.2017 г. – л. 472-475, заповестни съобщения изх. № от 23.07.2018 г. – л. 488-490, заповестно съобщение изх. № от 20.03.2019 г. – л. 516, заповестни съобщения от 17.04.2019 г. /л. 547-549/, заповестни съобщения от 23.08.2021 г. /л. 597-599/.

Установява се от приложената с изпълнителното дело молба от длъжника С.П. чрез пълномощника ѝ адвокат Ю.С. вх. № от 28.08.2021 г. до ЧСИ, че според същата по изпълнителното дело е настъпила перемпция по чл. 433 ал. 1 т. 8 от ГПК през периода от 17.04.2019 г. до 17.04.2021 г..

Установява се, че на 31.08.2021 г. е издадено постановление от ЧСИ, с което се оставя без уважение подадената молба от длъжника по чл. 433 ал. 1 т. 8 от ГПК, надлежно съобщено на последната на 17.09.2021 г.. Установява се от мотивите на ЧСИ, че същият се позовавал на молби на вискателя от 17.10.2019 г., 20.11.2019 г. и 12.08.2021 г..

При тези доказателства, въззивният съд приема, че жалбата по реда на чл. 435 ал. 2 т. 6 от ГПК срещу отказа на ЧСИ да обяви изпълнителното производство за прекратено и депозирана в срока по чл. 436 ал. 1 от ГПК е допустима и следва да бъде разгледана по същество по следните съображения:

Съгласно разпоредбите на чл. 173 ал. 1 вр. чл. 175 ал. 1 ЗЗД вр. чл. 429 ал. 3 от ГПК отговорността на ипотекарния длъжник отпада с извършването на публичната продажба, с която ипотека се погасява без значение дали получената от имота цена е недостатъчна, за да погаси изцяло обезпеченото вземане. Съгласно разпоредбите на чл. 459 ал. 2 вр. ал. 1 от ГПК присъединени по право кредитори /не по тяхна молба/ са Държавата, кредиторите с наложени заповести или възбрани върху вещта и ипотекарните кредитори, поради което в разпоредбата на чл. 501 ал. 1 от ГПК изрично е посочено задължението на съдебния изпълнител да уведоми ипотекарните

кредитори за насрочването на описа и проданта.

С оглед представените по делото писмени доказателства окръжният съд приема, че към датата на подаване на молбата за присъединяване като ипотечарен кредитор – 07.10.2013 г. вискателят „*****“ ЕАД, гр. София е имал правна възможност за това, доколкото се явява ипотечарен кредитор за тези имоти и на основание законна ипотека, вписана за обезпечаване на изпълнението на лично парично вземане на ипотечарния длъжник С.П. с право да участва в разпределението при спазване на изискванията на чл. 136 от ЗЗД. С извършване на публичната продан на последния ипотекиран имот – 11.09.2017 г. обаче качеството на ипотечарен длъжник на жалбоподателката в конкретното изпълнително производство е отпаднало и след този момент ЧСИ не е имал предвидена в закона правна възможност да осъществява принудително изпълнение на вземането на вискателя към същата на основание представения на 07.10.2013 г. изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д. № 4059/2012 г. по описа на ПлРС. При съобразяване на фактически извършените от ЧСИ действия по принудително изпълнение по отношение на този длъжник, окръжният съд приема, че въпреки отпадането на качеството ѝ на ипотечарен длъжник в конкретното изпълнително производство С.П. има правен интерес да обжалва действията на ЧСИ по реда на чл. 435 ал. 2 т. 6 от ГПК, тъй като е пряко засегната от извършването им и жалбата ѝ като допустима следва да бъде разгледана по същество.

Окръжният съд приема в съответствие с установената съдебна практика, че в случаите на повече от един длъжник по едно и също изпълнително дело прекратяване на изпълнението по реда на 433 ал. 1 т. 8 ГПК може да настъпи както по отношение на всички длъжници, така и само по отношение на някои от тях. Срокът на чл. 433 ал. 1 т. 8 ГПК тече самостоятелно за всеки длъжник, а предприетите изпълнителните действия по отношение на един от длъжниците са без правно значение и последици спрямо другия такъв, т. е. предпоставките по чл. 433 ал. 1 т. 8 ГПК подлежат на установяване в настоящото производство единствено спрямо длъжника, поискарал прекратяване на изпълнението.

Съгласно разпоредбата на чл. 433 ал. 1 т. 8 от ГПК изпълнителното производство се прекратява с постановление на съдебния изпълнител в

случай, че взыскателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, с изключение на делата за издръжка. Прекратяването на изпълнителното производство по силата на т.нар. „перемпция“ настъпва по силата на закона, като с постановлението си съдебния изпълнител само прогласява настъпилото прекратяване, когато установи осъществяването на съответните правно релевантни факти. Съгласно разясненията, съдържащи се в мотивите към т. 10 на тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк. дело №2/2013 на ОСГТК на ВКС изпълнителни действия са - насочването на изпълнението чрез налагане на запор или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на pazач, насрочването и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Не са изпълнителни действия образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.“

Неоснователни са възраженията на жалбоподателката С.П., че срокът по чл. 433 ал. 1 т. 8 от ГПК е изтекъл по отношение на нея през периода от 17.04.2019 г. до 17.04.2021 г., тъй като с депозиране на всяка от молбите на взыскателя на 17.10.2019 г., 20.11.2019 г. и 12.08.2021 г., с които освен справка за имущественото състояние на длъжника е поискано при установяване на ново имущество налагане на запор върху банкова сметка или трудово възнаграждение е започнал да тече нов двугодишен срок, като изрично в молбите от 17.10.2019 г. и 20.11.2019 г. взыскателят е поискал извършване на нови изпълнителни действия по отношение на жалбоподателката като длъжник, а в молбата от 12.08.2021 г. е визирана и тя като длъжник.

С оглед доказателствата по делото окръжният съд приема, че както към датата на подаване на молбата на жалбоподателката - 28.08.2021 г., така и към датата на издаване на атакуваното постановление – 31.08.2021 г. двугодишния срок по чл. 433 ал. 1 т. 8 от ГПК, в който взыскателят следва да поиска

извършването на изпълнителни действия по отношение на този длъжник не е изтекъл, изпълнителното производство не е прекратено по силата на закона на това основание и отказът на ЧСИ да прогласи с постановление прекратяването на изпълнителното производство на основание чл. 433 ал. 1 т. 8 от ГПК е законосъобразен. Не следва да се обсъждат подробно останалите оплаквания в жалбата като неотнормирани към постановлението на ЧСИ по реда на чл. 433 ал. 1 т. 8 от ГПК.

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като **НЕОСНОВАТЕЛНА** жалбата на С. Д. П., ЕГН ***** от гр. Плевен, ***** против действията на ЧСИ Ц.Н., рег. № 756 по описа на КЧСИ с район на действие ОС – Плевен по изпълнително дело № 20147560400025/2014 г. по описа на ЧСИ, изразяващи се в постановяване на постановление за отказ за прекратяване на изпълнителното дело на основание чл. 433 ал. 1 т. 8 от ГПК.

УКАЗВА на ЧСИ Ц.Н., рег. № 756 по описа на КЧСИ с район на действие ОС – Плевен да съобрази мотивите на определението относно качеството на жалбоподателката като ипотекарен длъжник.

РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО, но следва да се съобщи на жалбоподателката за сведение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____